

Een lift van een talent

De Zwendelaar

Bjorn Stibbe. Uitg. Bruna, Utrecht 2008.
320 blz. € 17,90

DOOR JAN JAAP KARSTEN

Crisis of niet, Bruna brengt een thriller op de markt met een decor van *investment banking*, rijke snobs en mooie praatjesmakers. Bjorn Stibbe heet de schrijver ervan. Hij is bankier en heeft in die hoedanigheid goed kunnen observeren hoe het wereldje van rijke mensen in elkaar zit, hoe geld meer geld aantrekt en hoe de gretigheid van mensen met veel geld meteen ook hun zwakke plek is.

Het verhaal speelt zich af in een rustig dorpje, genaamd Rietschoten, dat lekker wordt gemaakt door de komst van een Amerikaan die een historisch pand koopt, het helemaal laat opknappen en vervolgens aan de bewoners van Rietschoten een ingenieus beleggingsplan voorlegt. Het plan houdt in dat de bewoners een bedrag kunnen beleggen in allerlei jong talent op wat voor gebied dan ook en uiteindelijk meeliften op hun succes. Statistisch gezien zitten tussen deze talenten altijd personen die gaan doorbreken en dan zitten de beleggers uit Rietschoten op de eerste rij om hun winsten te incasseren. De Amerikaan, William Scarborough,

brengt het leuk en weet een hype op gang te brengen, waardoor er enorme bedragen worden ingelegd.

Val

Stibbe kan goed vertellen. Vooral de personages tekent hij goed. De zwendelaar zelf, maar ook de rijkards uit Rietschoten komen goed uit de verf. Het is prachtig om te zien hoe de grootbezitters stuk voor stuk zich laten inpakken. Maar ook de lezer waant zich voor de duur van het boek stinkend rijk en verheugt zich al op de miljoenen die aanstonds zullen binnenlopen. Wat minder goed is de verhaallijn over het liefdadigheidswerk van zijn ouders in Afrika, dat uiteindelijk de belangrijkste reden voor deelname van Victor (zo heet de hoofdpersoon) vormt. Eigenlijk vergeet Victor helemaal dat hij uiteindelijk geld wilde verdienen voor kansloze jongeren. En misschien is dat nog wel de belangrijkste boodschap van het boek: in het aanschijn van zoveel geld denkt iedereen vooral aan zichzelf.

Het verhaal is spannend, vooral dankzij het zorgvuldig opzetten van de val die elke lezer dankzij de titel van het boek al aan ziet komen. Als de val dan dichtklapt, ontspint zich de jacht op de prooi die aanvankelijk de jager was. Toch is er dan veel van de betovering van het verhaal weg en het goede einde laat de lezer het feel-goodgevoel dat nou eenmaal bij thrillers hoort.